

Trollposten

- *Troll i ord*

Nr. 3/2007 - Årgang 2

15 august

Løssalg: Nei

Når noen sover er andre våkne. - En uendelig strøm av informasjon. - Vi er der det skjer – før det skjer

Solen.....

er tilbake. Vi har gjennomlevd en antarktisvinter med mørke, kulde og stormer, og 26. juli var solen tilbake på Troll. Fantastisk. Siden forrige nummer har vi feiret midtvinter her og dette nummeret preges av det. Både feiringen her på Troll og i Antarktis for øvrig har foregått på tradisjonelt vis. Solfesten derimot var langt mer beskjeden...

Vi har opplevd antarktisvinter med temperaturer rundt -40, og også en skikkelig storm med vindstyrke på opptil 44 sekundmeter i kasta (orkan). Fortsatt er det kaldt og vind i august, slik vi fotodokumenterer med at det meste stivner i kulden.

Vi har en hverdag preget av tønner slik vi tidligere har omtalt. Vi har vært usikre på hvor mye de egentlig tåler, og Troll Mythbusters har vært i aksjon.

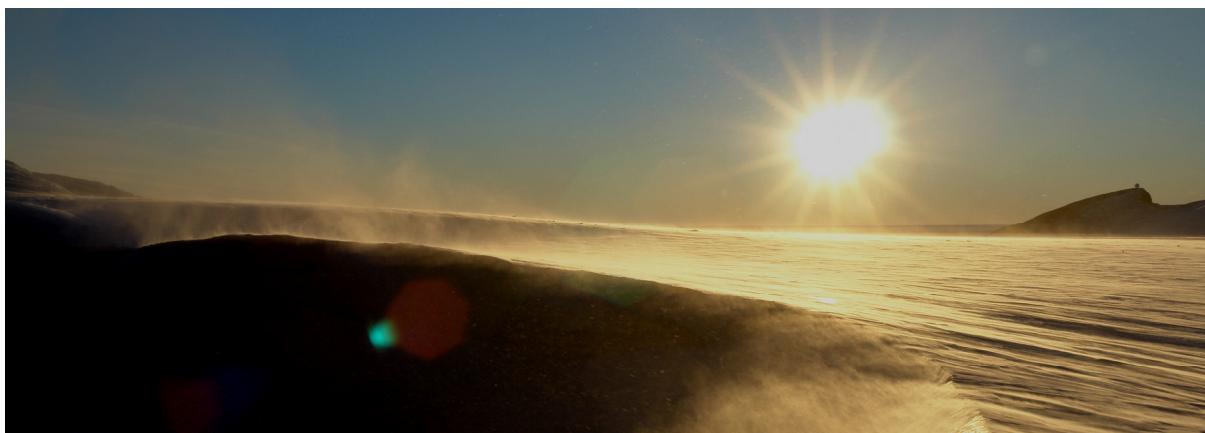
Dette nummerets turrapport er fra Armlenet i Jutulsessen, en flott og kald opplevelse, ikke helt uten komplikasjoner, men med en lykkelig slutt.

Badestampen vår er en vedvarende kilde til rekreasjon og sosialt lag. Kombinasjonen av 38 grader vann og ditto minusgrader er

fenomenalt, slik vi viser med bilder av badestampformannen. Legen går fortsatt god for vannkvaliteten. Vi har sannsynligvis en felles bakterieflora nå, så risken er vel liten. Friluftsaktiviteter er fortsatt viktige, og enda mer når dagene blir lengre. Det er litt ekstremsport over aktivitetene med ekstremski og isseiling. En ekstremsportuke på Troll er en ide som er lansert. Det blir i hvertfall den mest eksklusive!

Det er like før vi starter nedtellingen til hjemreise. I den anledning har noen av fotomodellene på Troll i dette nummer en visning av aktuell slipsmote funnet omkring på Troll i anledning tilbakevending til sivilisasjonen. Velkledd må man jo være! Til slutt i dette nummeret presenterer vi en del bilder som viser vinterstemninger fra områdene omkring Troll. Det er vakkert! Vi har også tatt med noen av de hilsener vi har utvekslet mellom de ulike basene her nede i anledning midtvintersfeiringen.

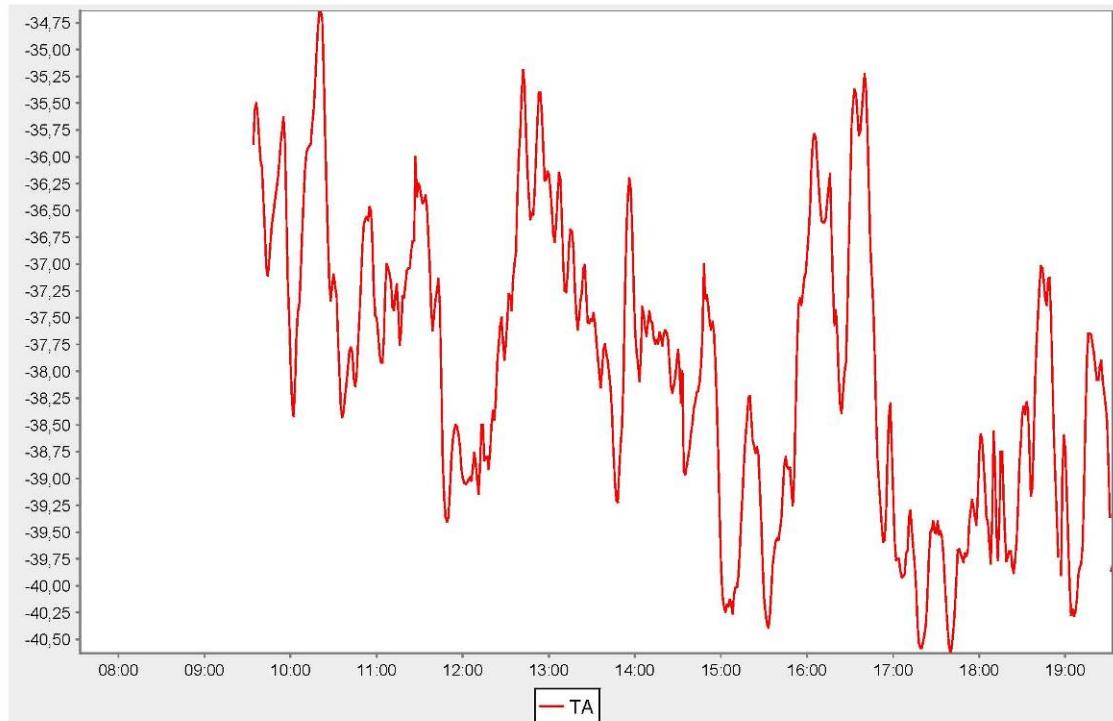
Nå går det mot vår og sommer!!!
God lesing til alle våre abonnenter over hele verden.

Sol, men kaldt

Sola kom tilbake 26/7 og dagene blir fort lengre. Til gjengjeld er vi inne i den kaldeste perioden, før sola begynner å varme i september. Kaldt vær er fint vær, og selv om det er behagelig med gråvær og 15-20 minus innimellom går det ikke lenge før vi heller vil ha sol.

Bildet under viser -40.5 på flyplassen. Det har vi hatt flere ganger, men aldri lavere. Flyplassen er ofte litt kaldere enn Troll, men væromslag kommer gjerne tidligere der.

Kulda er av den hyggelige sorten, med fint vær og tørr luft, men den gir litt bry likevel. Bildet til venstre viser en gummikabel ved -38.

Hvor mye tåler en tønne.

Det har i de siste ukene pågått service av diverse maskiner, justering av ting og tang, skifte av forskjellige oljer og oppstramming av diverse muttere.

I denne sammenhengen viste det seg at oljefylling tok veldig lang tid. Da kom det et lurt forslag om å sette trykk på tønna, slik at det rant mye fortare. Dette for å effektivisere, i den tidsklemmen vi nå er inne i.

Koblinger ble laget og trykk satt på. Det startet med 5 kg, det resulterte i at tønna fikk en liten bul på seg. Da stoppet hele prosjektet opp og endte i en diskusjon om hva som kunne ha skjedd dersom det hadde gått hull på tønna.

Da var det Troll Mythbusters tok saken. HVOR MYE TRYKK TÅLER TØNNA?

Teamet tok problemet seriøst. Vi lagde påkobling for luft og tok med aggregat og kompressør ut på isen. Vi lurte på hvor langt vekk vi måtte for å være på den sikre siden, med tanke på hva som kunne komme flygende gjennom lufta. En hel tønne, deler av tønna, eller is? Vi ble enige om å sette tønna bak en stor stein, som vern mot det som kunne komme flygende.

Aggregat og kompressor ble startet opp, slangen ble satt på tønna, og vi kjørte fort av sted. 150 meter vekk følte vi oss relativt trygge. Tiden gikk, vi ventet og ventet men ingenting skjedde. Etter 20 minutt måtte vi bare se hva som hadde skjedd.

Skuffelsen var stor da vi kom frem. Vi hadde 10 kg trykk i tønna, alt som hadde skjedd var at den så ut som en ballong i topp og bunn..

Konklusjonen var enkel. Vi kan bruke opp til 10 kg trykk for å få oljen kjapt ut fra et 200 liters fat...

Vel blåst

Armlenet til Buddamagen

Veien dit og tilbake

Fjellsportsgruppa har oppnådd den forventede aktivitetsøkningen etter at sola snudde, og både små og større turer er gjennomført. De fleste har gått i terrenget rundt stasjonen, men mørketid på Grjotlifjellet og en for oss ny rute til Buddamagen må regnes blant høydepunkta.

JH

Vi hadde lenge sett på en fristende vei til Buddamagen. Så kom lørdagen med strålende vær, vi fikk heller akseptere at det var 36 kalde.

Vi kjørte 206 over blåisen i Jutulsessen til vi var like sør for Stabben. Ruta var like grei som venta, og med nesten vindstille var ikke kulda noe problem. Da vi kom til fjellryggen på 1600 meter titta sola frem bak Stabben, som er ekstra kvass fra denne kanten. Videre fulgte vi "Armlenet" med lett stigning og flott utsikt til begge sider. Vi måtte litt ned før vi møtte den skyggefulle veien opp fra Jutulsessen og tok de siste bakkene til topps. På 2000 meter var det heller kaldt, vi tipper på -45, så etter en kort matpause snudde vi.

Ned igjen gikk det fort, og vi var svært fornøyde da vi kom til vogna ved solnedgang.

Da vi hadde fått i oss litt mat og varm drikke var vi klare for hjemtur. Vi så frem til en varm dusj og så høydepunktet; Ola Vakt sin lørdagsmiddag.

Men slik gikk det ikke. Snart kokte motoren, og når det ikke hjalp å tömme termosene i kjøletanken var det ikke mer å gjøre. Leif Morten var lutter velvilje med tanke på henting, men da vi hadde tenkt gjennom tiden for oppstart og kjøring avbestilte vi. Vogna fikk stå til mandag kveld.

Spaserturen over Jutulsessen var fin den også, og da vi kom inn utover kvelden viste det seg at Ola hadde holdt av en fenomenal middag. Og vin. Det ble en hyggelig kveld.

Kalde arbeider for dummies

Vi gleder oss aldri til å fylle diesel på kraftverket. Til det er containere, slanger og pumper for lunefulle, og vi støter stadig på problem som bare kan forklares med trollskap fra dieselnisser.

Denne spesielle fredagen var det 37 kalde. Containeren sto klar og vi brukte alle knepa vi har lært. Problemet er vanligvis løst hvis vi får en slump diesel frem til pumpene. Men ingen diesel kom fra container. Ikke uventet, så vi gjorde alt om igjen. Men ingen diesel kom fra container. Ikke uventet det heller, så vi gjorde alt om igjen. Men ingen diesel kom fra container. Slik holdt vi på en stund, men ingen diesel kom fra container. Nå lette vi etter lekkasjer.

Så var formiddagen gått, og det var en hustrig gjeng som tok lunsj. Etter litt akkedering fant vi ut at slangen måtte fylles. Vi dro den motbakke og fikk lurt dieselen på plass. Så var det bare å koble på og prøve igjen.

Det var da slangen knakk! Vi kan bekrefte at alle mulige miljøhensyn ble tatt ved episoden, da all væske ble absorbert av kjæledressene våre.

Vel, vi hadde en kald og stiv slange til. Forsiktig nå... For å unngå bøyning slepte vi slangen rundt og inn i varmgarasjen til tining. Der brukte vi hevert for å fylle på varm diesel. Jobben gikk greit, med unntak av et lite svinn. Det gikk i kokken.

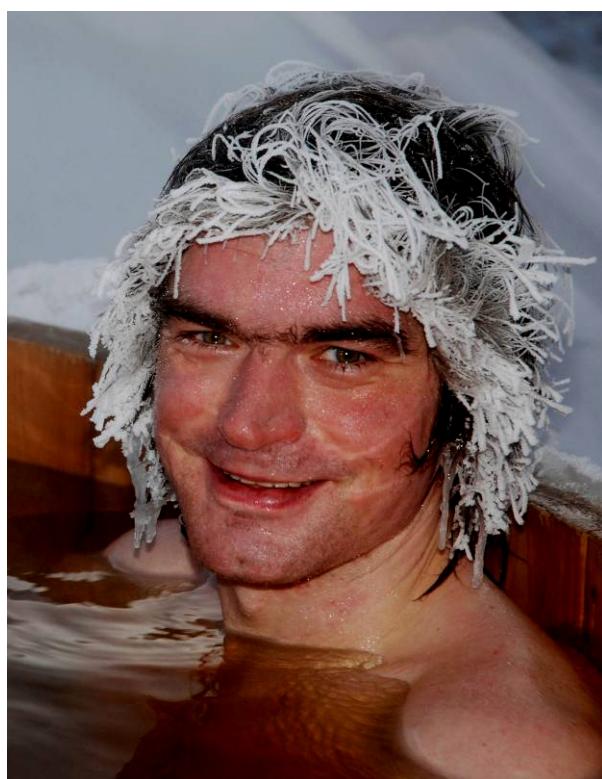
Men det virket ikke nå heller! Da var det vi skjønte at containeren var tom.

Spørsmålet står ennå åpent: Er det mer diesel i bunkerstankene til Ivan Papanin?

Krevende klientell

Hårek smiler tappert, men det er ikke til å komme forbi at jobben på Troll har satt spor.

Det er vanskelig å fatte hvilke prøvelser som kunne gjøre den freske kokken vår grå på ett år.

"Det er litt kaldt her"

var det noe jeg sa?

men han smilte

og sa takk for hjelpa

så lukka han døra

og låste da han gikk

sånn må det være å bli innestengt

i garasjen

men der er det varmt

det er litt kaldt her

det er trettiåtte

blir nok bedre når isen smelter

må jeg være her lenge?

er det noen som husker meg?

vil noen merke om vannet blir gult?

det er litt kaldt her

i smeltekaret

Ekstremski

Troll Freeride Challenge er en ny aktiv sportsgren her på stasjonen.

Etter at dagslyset kom tilbake, med en gløtt av sol, ble det nye kreative aktiviteter her på troll. Vinteren, med sine stormer har etterlatt seg fjellsider med snø mot vest, som med en gang måtte utfordres, og det med ski på bena.

For å lettere komme opp ble det brukt scooter. Det ble diskutert andre kreative løsninger som vinsj foran på 206, lang wire med trinse på toppen, som kunne fungere som skiheis, men vi fant det lettere og bare brukte scooter.

Problemet var bare att scooteren orket ikke helt opp til toppen, for bakken var lang å bratt, så det var litt av en teknikk å svinge scooteren rundt i den bratte fjellsiden, da den ikke orket lengre. Spesielt om man hadde ski på bena, for det gjaldt å komme seg av så man ikke ble med scooteren ned igjen, eller veltet og fikk den over seg, eller rett å slett sklei baklengs ned fjellsiden igjen.

Den siste biten var det bare å gå, for på toppen skulle vi. Scooteren sendte vi bare ned igjen uten sjåfør, da sto den fint nede på flata, klar til bruk opp igjen, for det ble mange turer opp og ned fjellsiden.

Ned gikk det fort, nesten fortest om man ramlet. Det var ikke lett å stoppe om man var så uheldig å ramle. Underlaget var hardt, av den finslipte snøen som de sterke stormene hadde blåst og pakket godt på vestsiden av fjelltoppen, for vinden kommer nesten alltid fra øst.

Med beksømsko og rottefella bindinger var det ikke så lett å holde stilten på det harde underlaget, og den bratte fjellsiden, men det ble vist flott telemarksving og fin slalåmkjøring. Vi "pushet" ikke skjebnen med kjekkaserier, for vi hadde alle som mål å ikke bli skadet.

Nå leter vi etter nye fjellsider med nok snø for å sette utfør.

Troll Isseilerforening

Troll har en myriade av fritidstilbud og de frivillige organisasjonene er en stor ressurs for lokalsamfunnet. Trollposten har tidligere presentert disse gruppene.

Nå gleder redaksjonen seg over at aktiviteten ikke bare fortsetter, men at en ny klubb er etablert.

Klubben har bare ett medlem, men han er til gjengjeld svært engasjert.

Første tur endte opp ned i en skavl. Ustabilt vind og ujevnt føre har gjort aktiviteten vanskelig, men innimellom har vi sett et enormt potensial. Når forholda klaffer går det unna.

Sleden blir med når flyplassen skal åpnes.

Humor

En dame ringte hjem fra en kafé. Hun måtte gi den beklagelige meldingen at hun hadde krasja bilen. Hun svarte på spørsmål om hva som hadde hendt, hvor stor skaden var og om hvorfor i all verden hun hadde gjort dette. Etter stadig flere spørsmål ble damen mer og mer amper og til slutt kom det: "OG DET GIKK BRA MED MEG OGSÅ!"

Ikke verst

De første LCD-skjermene blir blanke ved -15. GPS ved -20.

Diverse tekniske innretninger har lesbare display til rundt -25, mens VHF-radioene holder til -30. Men ved - 40 virker fargeskjermene i fotoapparata like godt.

Forberedelser for utreise

Det begynner å nærme seg utreise, og selv om det tross alt er 4 måneder igjen av oppholdet har forberedelsene startet. I det første kurset ble det gjennomgått hvordan en fin slipsknote skal se ut, og teknikker med å ta den på seg.
Og dette er resultatet av en kurskveld, vi ser frem til neste kurs med spenning.

Se så mange slips vi har, Sier Hårek (tv) og Johan

3

Hårek trenger en hjelpende hånd av Trond

	
Det er ikke alle deltakerne på kurset som synes alt er like pent.	Men Ola har misforstått alt, når det gjelder kutyme.

Vår nye yndling på Troll

Etter 5 mnd har vi gått definitivt lei av YAMAHA`er som ikke starter i kulda. Hva gjør vi da, jo tar frem oldboys POLARIS`en skifter litt slitedeler og vips så har vi en kjempe scooter som starter i allslags vær og kulde. Denne kan trygt anbefales for fremtidige overvintre.

Trond` nye yndling

Foto

TL: Trond Løvdal. JH: Johan Hustadnes

TL

TL

TL

TL

JH

JH

TL

Trond Løvdal

JH

Midtvinter i Antarktis

Midtvinter har en helt spesiell betydning i Antarktis. Ved St. hans er det på det aller mørkeste før sola snur, og vi igjen begynner å vente på lyset som langsomt vender tilbake.

Det er en tradisjon i Antarktis å sende en hilsen til alle andre stasjoner som har vinterbemannning her. Antarktis er et av meget få steder hvor ca 20 nasjoner samarbeider og fungerer i fred og harmoni med hverandre om et felles anliggende: Forskning på, og bevaring av vår sårbar natur, klima og planetens framtid. Det er en stor opplevelse og et privilegium å høre til de få som får oppleve en mørk, kald, ugjestmild og fascinerende vintersesong.

Og så skal det selvsagt feires! På Troll arrangeres det da festmiddag, og år var vestnorsk matkultur på sitt beste: Smalahove av beste kvalitet, med tradisjonelt tilbehør, meget veltilberedt og servert av vår fremragende kjøkkensjef. Et kulinarisk og kulturelt høydepunkt! Det ble en lang natt....

Vi vedlegger et bilde av et smalahove for de av våre lesere som eventuelt måtte mangle den nødvendige kunnskap om tradisjonskost fra Vestlandet. Vi vedlegger også en del av de hilsener vi har mottatt fra de andre stasjonene, og den vi sjøl sendte

Nå venter vi bare på midnattssola!

Mid-Winter Greetings to All Fellow Antarctic Winter-Over Stations

The members of the Norwegian Troll winter over crew would like to send their best wishes for a very happy and peaceful mid winter to everyone at the other Antarctic stations.

As the winter solstice marks the gradual return of the sun we wish you all the best for the remainder of the winter and for the rest of your stay in the Antarctica.

Trond Løvdal – Hårek Barthnæs – Ola Storø
Odd Arne Røst – Johan Hustadnes
Leif Morten Tangen

2007 Mid-Winter Greetings from the Crew of McMurdo Station

Mid-Winter is the holiday unique to those of us spending the austral winter in Antarctica. We celebrate our own camaraderie with the knowledge that we are surrounded by the people of many other nations who, though distant, join us in sharing this experience. May you all enjoy this holiday and the time you spend in Antarctica!

Della Anderson
Eric Anderson
Enka Anna
Pete Anna
Kaska Arendt
Kevin Arendt
Tom Barta
Sarah Barden
J.C. Berger
Mike Blaschut
Ben Bonnet
John Booth
Rhys Boulton
Don Brogan
Eric Brown
Gilbert Brown
Sarah Brown

Jason Bryantton
Tony Buchanan
Angie Burton
Andrew Calhoun
Shaun Cantwell
Todd Cowen
Chad Carpenter
Nic Carter
Mark Chambers
Lisa Cooper
Ree Cooper
Atlas Craig
Paula Crock
Brian Cunningham
Wade Cunningham
Seth Dauphin
Bodie Davies
Sharon Dom

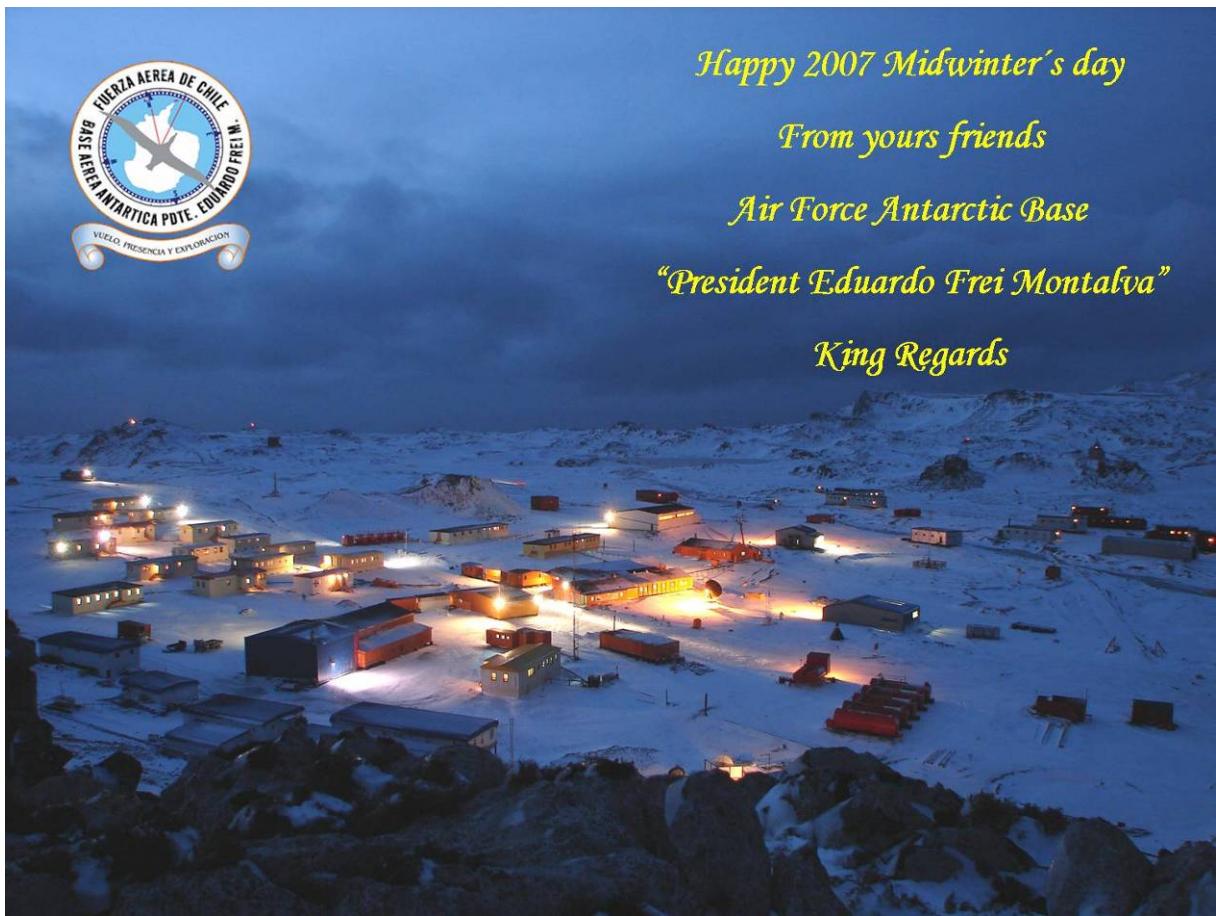
Alex Dunnigan
Doug Fette
Ken Gardner
Ed Geddie
Todd Gowen
Nicholas Granella
Lisa Grimes
Moses Halgarth
Peter Halvorson
Lynn Hamann
Tom Janann
Al Hay
Damien Henning
Bill Henricksen
Robert Hodges
Tad Hoening
Matt Juett

Keith Johnson
Ruth Joly
Rob Jones
James Julian
Troy Juniel
Trix Kawasaki
Jeff King
John Koss
Brad Kuehn
George Lampman
Charlotte Lees
Waupe Lindholm
Linda Lorenzen
Dan Mandt
Jeff Matney
Jo McMullen
Jed Miller

Matt Miller
Katherine Moloney
Alex Morris
Nathan Murphy
Kale Nordwall
Matt Oyden
Jason Owenby
Jeff Oprzycki
Lee Pfeifer
David Polkod
Anthony Powell
Christine Powell
Jeff Rein
Kevin Reynolds
Cory Rhinhardt
Brian Roberts
Keith Roberts

Martin Robinson
Jim Ruppel
Mike Sarynski
Edward Saul
Bruce Saunders
Chris Schaffner
Mark Schowden
Rob Shae
Jon Siegel
Scott Sokolowski
Jason Sola
Alia Sorensen
Donna Stacy
Cindy Stebar
Ken Sterling
Mike Sunanski
Eileen Tams

Barbara Teuscher
Bob Teuscher
Guy Thomerson
Melaine Trøffugubben
Charlie Vining
John Warwick
Beth Weaver
Mike Weston
Greg Weber
Jimmy Weddell
Lisa Welfare
Diamond Western
Shelly Weston
Mike Whittington
Kevin Williams
Amy Yankovisk
M.J. Younger

•P•A•L•M•E•R• •S•T•A•T•I•O•N•

SHAWN VAINIO 2007

GREETINGS FROM 2007 MID-WINTER CREW

ERIC POHLMAN ALAN MASCHEK SHAWN KELLY RED MATHIASON SHAWN VAINIO JON MARTIN JANICE MARTIN MARK FURNISH STEVE KUPECK PHIL TROSKA DIANE CURRAN DAVID COCHRAN MAGGIE AMSLER RICK LICHTENHAN DAVE MINOR DAVE WEIMER SARA RUSSELL BEDE MCCORMICK PAUL KYLLONEN CRAIG AUMACK ROBERT KUMMELEHNE KAREN MALESKY DAVE DENNY RYAN WALLACE CATHY BOROWSKY LANA COHEN DAN SIMAS PHILIP BUCOLO RYAN GENTKO CINDY DEAN WILL BEYER

Happy 2007 Midwinter's Day

A cordial greeting to our friends. Thank you for your strength of spirit which is the foundation for science and peace in Antarctica.

"Ode to My Joy" (Fragments)

Joy, green leaf resting on the window sill,
tiny brightness newly born,
musical elephant, dazzling coin,
occasional fragile gust of wind but more
often everlasting bread, hope realized,
and duly properly done.
Let no one question why I should want
to give the world's wonders
to all mankind: I learned the hard way
it's my earthly duty to spread joy
and I do this through my song.

Diego Neruda

Warm regards,

José Retamales Espinoza
Director
Chilean Antarctic Institute
INACH

Welcome to the growing light!

